

lehetővé tette, hiszen egy új eszköztárat biztosított a szektor gazdálkodóinak a számára, így megteremtve az eredményes gazdálkodás mérésének lehetőségét.

Az előadás során bemutatom, hogy miként értelmezhető a belső kontroll, illetve az államháztartáson belüli helyét is ismertetem. Emellett áttekintésre kerül a nemzetközi szervezetek által javasolt kontrolling-modell is, amelyet a belső kontrolltevékenységek ellátása során alkalmaznak, továbbá arról is szó esik olyan kutatások eredményeiről melyek azt vizsgálták, hogy hazánkban mennyire érvényesülnek ezek az irányelvek. Az eddigi kutatások eredményeit, tapasztalatait felhasználva a témát érintő potenciális kutatási lehetőségekről is szót ejtek.

Csiki Máté (Szegedi Tudományegyetem)

A nemkonvencionális monetáris politika transzmissziós mechanizmusának áttekintése

A 2008–2009-es globális pénzügyi válság és utóhatásai nyomán kialakult pénzügyi turbulenciák és gazdasági visszaesés mentén a hagyományos monetáris politikai eszköztár csak korlátozott mértékben volt képes segíteni a monetáris politikai célok elérését, amelyre válaszul számos jegybank a nemkonvencionális eszközök különböző formáját vetette be. A válság előtti túlzott eladósódás, majd a válságot követő mérlegalkalmazkodás, valamint a nominális effektív alsó korlátját elérő irányadó kamatlábak miatt számos országban sérült a monetáris transzmisszió. A nemkonvencionális monetáris eszközök transzmissziója – ahogyan a jegybanki döntések hatnak végső soron a kibocsátásra és az inflációra – eltér a hagyományos eszközök transzmissziós elméleti keretétől. Tanulmányomban az elmúlt években a fejlett országok jegybankjai – FED, ECB, BoE – által széles körben alkalmazott hagyományostól eltérő eszközeit, a nemkonvencionális monetáris politika transzmissziós mechanizmusát, illetve a pénzpiaci és reálgazdasági változókra ható tényezőit mutatom be elméleti modelleket és empirikus tanulságokat felhasználva. Emellett kitérek a nem megszokott monetáris lazítás hosszú távú hatásaira és kihívásaira. Az eddigi empirikus kutatások fő megállapításai szerint a jegybankok nemkonvencionális intézkedései szignifikánsan csökkentették a hosszú távú hozamokat, stabilizálták a pénzpiacok működését, emellett a vezető jegybankok eszközvásárlási programjai – időben eltérő módon – jelentős reálgazdasági hatással bírtak.

Rácz Tamás Attila (SZTE Móra Ferenc Szakkollégium)

A pénzügyi közvetítés és a gazdasági növekedés kapcsolata

Az intézményi közgazdaságtan előtérbe kerülésével többek között a pénzügyek tudománya, és a pénzügyi intézmények gazdasági szerepe is robbanásszerű fejlődésnek indult az elmúlt évtizedekben. Számtalan olyan tanulmány jelent meg, melyek a pénzügyi rendszerek sajátosságai, és a gazdasági növekedés között fennálló kapcsolatot vizsgálták. A többnyire neoklasszikus alapokra támaszkodó